

De 25.000ste bezoeker

JANJAAP LUIJT Elke twee maanden moet ik weer iets verzinnen voor deze rubriek. Het meeste van wat ik hier schrijf, is mij op hoofdlijnen werkelijk overkomen. Andere verhalen zijn stevig aangedikt en een enkele keer komt het verhaal regelrecht uit mijn dikke duim. Het is telkens weer een verrassing om te ontdekken dat de lezers van *De Beeldenaar* de waar gebeurde verhalen vaak beschouwen als pure fantasie en dat de duimzuigerij op zijn beurt geloofwaardig is. Dit is het bewijs - en dat weet eigenlijk iedereen al lang - de werkelijkheid is vaak gekker dan welke soap ook.

Een voorbeeld van de werkelijkheid die gekker is dan een verzonnen verhaal ontving ik op 31 oktober 2007 als persbericht van het Geldmuseum. De tekst voor publicatie luidde als volgt: 'Vandaag - vijf maanden na de opening - verwelkomde het Geldmuseum zijn 25.000ste bezoeker. Maria Virto

Marcilla - hoofd Informatie en Publiek van het Geldmuseum - overhandigde aan de volkomen verraste Utrechtse beeldhouwer Theo van de Vathorst een bos bloemen en een spaarvarken. Ook mocht hij het Geldmuseum gratis bezoeken. Van de Vathorst: "Ik kom regelmatig in het Geldmuseum. Vandaag kwam ik voor de expositie van de portretpenningen uit de Renaissance. Ik ben een beetje overvallen door dit alles." De ruim 70-jarige Van de Vathorst is - naast beeldhouwer - ook maker van penningen. Een aantal van zijn penningen bevindt zich ook in de collectie van het Geldmuseum.'

In vijf maanden tijd maar liefst 25.000 bezoekers. En uitgerekend trekt de ons allen bekende beeldhouwer Theo van de Vathorst het strotje. Ongeloofwaardiger kan ik een voorwoord niet schrijven. ■

Bij de voorplaat

Viering in Den Haag van het huwelijk van Willem V en Frederica Sophia Wilhelmina van Pruisen door G. van Moelingen

Vz. Naar rechts gewend dubbelborstbeeld van Willem V en Frederica Sophia Wilhelmina van Pruisen. De Prins in harnas met mantel en ordelint, de prinses eveneens in staatsiekleiding.

Omschrift: WILHELM.V.AURIA.& FREDER.SOPHIA.WILHELM.PRUSSIACA onderaan de signatuur: G. V. MOELINGEN.

Kz. Een rond altaar op een begroeide ondergrond. Links van het altaar een veldheerstaf en roer van staat, rechts het Medusaschild van Minerva, dit alles omgeven door een wijnrank

Twee genii boven het altaar houden ieder een brandend hart in de ene hand, in de andere hand respectievelijk een kroon en een lauwerkrans vast. Omschrift: SPES PATRIAE POPULI DELICIE (De hoop van het vaderland, de lieveling van het volk) In de afsnede: NUPTIÆ.CELEBRATÆ BEROLINI..IV.OCT MDCCLXVII (Dit huwelijk is ingezegend te Berlijn op 4 oktober 1767) Vvl.403; JMP 71 p. 64-67; JMP 33-34 p. 67-68; goud, 37 mm., 27.75 gram.

De veldheerstaf en het roer van staat symboliseren "het Hoog gezag in Staats- en Krijgszaken van Willem V, het Minervaschild de wijsheid, deugd en voorzichtigheid van de prinses, de wijnrank vruchtbaarheid en overvloed. De genii dragen symbolen van huwelijksliefde, vrede, eer en bestendigheid en de hoge geboorte van het bruidspaar," volgens de penningverklaring van Van Moelingen.

Vervaardigd in opdracht van de Prins en uitgereikt aan de leden van de Vroedschap van Den Haag op 18 maart 1768.

Collectie Munthandel Verschoor, foto Dimitri Verschoor